

Parent-child art psychotherapy – the creative space that connects the parent and the child

טיפול דיאדי באמנות – המרחב היצירתי המחבר בין ההורה לילד

Dafna Regev and Amalia Sali

Parent-child art psychotherapy focuses on parent-child relationships in the presence of art materials (Regev & Snir, 2018). This workshop will deal with the unique model developed in the State of Israel for parent-child art psychotherapy. This model is a mentalization-based model (Fonagy & Target, 1997) with a psychoanalytical-relational orientation, for the treatment of childhood relationship disturbances. The therapeutic objective according to this model is "to encourage changes in the dyads' experiences and in their typical interaction patterns, which are based on existing representations. Such changes in interactions will lead to changes in the representations themselves" (Kaplan, Harel & Avimeir-Patt, 2010, p. 34). The parent-child art psychotherapy model, like other family art psychotherapy models, invites the parent and child to engage in a visual creative experience that uses imagination and enables non-verbal symbolic expression. In this model (Regev & Snir, 2018), spontaneous art-making allows parent and child to express feelings, unconscious fears, desires, fantasies, and memories, thus reinforcing the bond between parent and child. The work process and the artistic product in parent-child art psychotherapy are treated as elements that encourage meaningful mental processes (Gavron, 2013; Regev & Snir, 2015). The first part of the workshop will outline key features of the parent-child art psychotherapy model based on a study we conducted in the field. The second part will invite the participants to take part in a joint painting exercise that can be applied with parent and child in the treatment room. The discussion will summarize the dimensions observed in the joint work. The third part will present a vignette from parent-child art psychotherapy according to this model.

References

- Fonagy, P. & Target, M. (1997). Attachment and reflective function: Their role in self organization. *Development and Psychopathology*, 9, 679–900.
- Gavron, T. (2013). Meeting on common ground: Assessing parent–child relationships through the joint painting procedure. *Art Therapy: Journal of the American Art Therapy Association*, 30(1), 12–19.
- Kaplan, H., Harel, Y. & Avimeir-Patt, R. (2010). Parent–child psychotherapy: An encounter between the therapeutic act and theory. Department of Psychology, University of Haifa (in Hebrew).
- Regev, D. & Snir, S. (2015). Objectives, Interventions and Challenges in Parent-child art psychotherapy. *The Arts in Psychotherapy*, 42, 50-56.
- Regev, D. & Snir, S. (2018). *Parent-Child Art Psychotherapy*. Routledge (Taylor & Francis Group).

טיפול דיאדי באמנות – המרחב היצירתי המחבר בין ההורה לילד

טיפול דיאדי באמצעות אמנות מתמקד ביחסים בין ההורה לילד בנוכחות חומרי האמנות (Regev & Snir, 2018). הסדנא תעסוק במודל ייחודי שפותח במדינת ישראל לטיפול דיאדי באמצעות אמנות. המודל הינו מודל מבוסס מנטליזציה (Fonagy & Target, 1997), בגישה פסיכואנאליטית- התייחסותית לטיפול בהפרעות ביחסים בילדות. המטרה הטיפולית לפי המודל הזה הינה: "לעודד שינויים בהתנסויות של הדיאדה ובדפוס האינטראקציה הטיפוסיים שלה, המבוססים על הייצוגים הקיימים. השינויים באינטראקציות יובילו לשינויים בייצוגים, כלומר המטרה היא כפולה, שינויים הן ברמה של ההתנהגויות הממשיות והן בייצוג העצמי, האחר והיחסים" (קפלן, הראל ואבימאיר-פת, 2010, עמ' 34).

מודל הטיפול הדיאדי בטיפול באמנות, כמו מודלים אחרים בתחום הטיפול המשפחתי באמצעות אמנות, מזמין את ההורה ואת הילד להיות מעורבים בחוויה יצירתית וויזואלית, המשתמשת בדימוין ומאפשרת הבעה

סימבולית שאינה מילולית. במסגרת מודל זה (Regev & Snir, 2018) יצירת אמנות ספונטנית מאפשרת להורה ולילד להביע רגשות, פחדים לא מודעים, משאלות, פנטזיות וזיכרונות, ועל ידי כך מחזקת את הקשר בין ההורה לילד. תהליך העבודה והתוצר האמנותי בטיפול דיאדי באמצעות אמנות, מהווים אלמנטים המעודדים תהליכים מנטליים משמעותיים (Regev & Snir, 2013; Gavron, 2015).

מטרת הסדנא הינה ליצור הכרות ראשונית של קהל המשתתפים עם המודל הייחודי של טיפול דיאדי באמצעות אמנות. החלק הראשון של הסדנא ישרטט קווים מרכזיים של המודל הטיפולי כפי שהומשג באמצעות מחקר שערכנו בתחום. החלק השני יזמין את המשתתפים להתנסות בתרגיל בטיפול דיאדי באמנות ובאמצעות לחוות את החוויה של ציור משותף אותו ניתן ליישם יחד עם הורה וילד בחדר הטיפול. בסיומו, תערך חשיבה ביחס למימדים עליהם ניתן להתבונן בעבודה המשותפת. החלק השלישי והאחרון יציג וינייטה מתוך טיפול דיאדי באמצעות אמנות לפי המודל המוצג.

Biography

Dafna Regev is a Senior Lecturer at the School of Creative Arts Therapies and a faculty member of the Emili Sagol Creative Arts Therapies Research Center at the University of Haifa, Israel. She specializes in art therapy with children (including parent-child art psychotherapy) and works in a private clinic.

Amalia Sali is an art therapist and the Head of the Division of Field Training and a lecturer at the School of Creative Arts Therapies at the University of Haifa, Israel. She works in a private clinic, specializes in parent-child art psychotherapy and in elderly art psychotherapy groups.

Recent publications and conference presentations

Publications

Regev, D. & Snir, S. (2015). Objectives, Interventions and Challenges in Parent-child art psychotherapy. *The Arts in Psychotherapy*, 42, 50-56.

Regev, D. & Cohen-Yatziv, L. (2018). Effectiveness of art therapy with adult clients in 2018 – What progress has been made? - A systematic review. *Frontiers in Psychology*, 9, 1531

Shamri-zeevi, L., Regev, D. & Snir, S. (2019). Art Based Parental Training (ABPT) – Parents' Experiences. *International Journal of Art Therapy*, 24(4), 192-201.

Klein, M., Regev, D. & Snir, S. (2020). Using the clay Slip Game in art therapy: A sensory intervention. *International Journal of Art Therapy*, 24.

Presentations

2019: ECArTE (European Consortium for Arts Therapies Education). Arts Therapies in the Education System - Can trust be created between the different agents?